

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11C/381/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813207628
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813207628.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, IČO: 31 335 004 proti žalovanému: O. L., P.. XX.XXXXXX, Y. E. Š. XXX/XX L. P. X. o zaplatenie 3.018,32 eur prísl. , t a k t o

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.199,74 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy 2.199,74 eur od 01.04.2012 do zaplatenia a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 10,- eur mesačne, ktoré sú splatné vždy do konca toho ktorého mesiaca počnúc mesiacom jún 2014 do úplného uhradenia celej dlžnej sumy pod následkami straty výhody splátok.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 82,34 eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa pôvodne podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal J. L. nar. XX.XX.XXXX ako žalovanú v 1.rade a žalovaného O. L. ako žalovaného v 2.rade spoločne nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.018,32 eur, spolu s 11,99 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy istiny 2.988,62 eur od 01.04.2012 do zaplatenia. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalobca spoločnosť Prvá stavebná sporiteľňa a Július Horváth a žalovaní uzavreli dňa 28.12.2005 Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“), v súlade s ktorou poskytol Veriteľ dlžníkovi G. L. a žalovanému v 1.rade mimoriadny medziúver vo výške 3.319,39 eur. Dlžník a spoludlžník sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať 6,99 % p.a. úrok z mimoriadneho medziúveru pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 19,35 eur do nasporenia 40 % cieľovej sumy o stavebnom sporení pravidelné mesačné vklady v minimálnej výške 16,60 eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavenom sporení sa dlžník a spoludlžník zaviazali mesačne splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,70 % p.a. v pravidelných mesačných splátkach vo výške 29,04 eur (2.000,- Sk). Žalovaný v 2.rade ako ručiteľ prevzal ručením na seba povinnosť uspokojiť pohľadávku veriteľa, ak ju neuspokojí dlžník ani spoludlžník, žalovaná v 1.rade. Uviedol, že dlžník G. L. zomrel dňa 01.12.2010, dedičské konanie sa viedlo pod spisovou značkou 4D 3/11. Nakoľko dlžník G. L. zomrel, žalovaný v 1.rade bol upomínaný na riadne a včasne plnenie povinnosti zo zmluvy. Žalovaný v 1.rade na základe upomienok v poskytnutej lehote nedoplatil dlžné splátky. Z dôvodu podstatného porušenia dojednaných zmluvných podmienok vyplývajúcich z článku VI. a VII. Zmluvy o úvere, odstúpil veriteľ listom zo dňa 20.02.2012 od Zmluvy o úvere a vyzval žalovaného v 1.rade ako spoludlžníka na okamžité vrátenia poskytnutých úverových prostriedkov. Odstúpením od Zmluvy o úvere vznikla dlžníkovi a spoludlžníkovi povinnosť vrátiť veriteľovi poskytnuté úverové prostriedky spolu s príslušným poplatkom a zmluvne

dohodnutými sankciami. Spoludlžník k dnešnému dňu neuhradili veriteľovi, žalobcovi dlžné finančné prostriedky, ktoré neuhradil ako ručiteľ ani žalovaný v 2.rade.

Pôvodné konanie sa viedlo pod spisovou značkou 10C/148/2012. Uznesením zo dňa 03.05.2013, č.k. 10C/148/2012-44 súd konanie voči žalovanej v 1.rade J. L. vzhľadom na jej úmrtie a návrh žalobcu zastavil, žiadnemu z účastníkov konania nepriznal nárok na náhradu trov konania. Žalobu voči žalovanému v 2. rade O. L. vylúčil na samostatné konanie a rozhodnutie, ktoré sa vedie pod spisovou značkou 11C/381/2013.

Počas konania žalobca menil petit žalobného návrhu, ktorý súd uznesením zo dňa 01.08.2014 pripustil v tom znení, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.982,37 eur spolu s 11,99 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.982,37 eur od 01.04.2012 do 30.04.2012 v sume 29,35 eur a s 11,99 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.982,37 eur od 01.05.2012 do zaplattenia. Zároveň bolo konanie čiastočne čo do sumy 35,95 eur zastavené.

Žalovaný so žalobou ako takou súhlasil a požiadal o možnosť uhradiť peňažný záväzok v mesačných splátkach.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to návrhom na začatie konania, Zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere EČÚ XXXXXXXXXXXX, oznámením o odstúpení od zmluvy zo dňa 20.02.2012 adresované J. L. a O. L., doručenkami od odstúpenia, úmrtným listom G. L., všeobecnými podmienkami pre stavebné sporenie, výpisom z obchodného registra žalobcu, doplnením žalobného návrhu zo dňa 18.05.2012, výpisom z úverového účtu, úmrtným listom osvedčením o dedičstve sp.zn. 5D/250/2012 týkajúce J. L., vyjadrením žalobcu zo dňa 13.03.2013, zo dňa 05.04.2013, vyjadrením žalobcu zo dňa 26.11.2013 a zo dňa 30.4.2014, výsluchom žalovaného, a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Medzi žalobcom Prvou stavebnou sporiteľňou a.s., ako veriteľom a G. L., nar. XX.XX.XXXX ako dlžníkom a J. L. ako spoludlžníkom a O. L. ako ručiteľom, došlo dňa 19.12.2005 k uzatvoreniu Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere EČÚ XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa spoločnosť Prvá stavebná sporiteľňa a.s., zaviazala poskytnúť medziúver pod č. XXXXXXXXXXXX vo výške 3.319,39 eur (100 000,- Sk), ktorý sa po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok zmenil na stavebný úver pod č. XXXXXXXXXXXX vo výške cca 1.991,64 eur (60 000,- Sk). Presná výška stavebného úveru sa mala rovnať rozdielu cieľovej sumy a nasporenej sumy pri pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení (Článok I., bod 1. zmluvy). Zmluva bola podpísaná všetkými účastníkmi zmluvného vzťahu.

V zmysle Článku II. zmluvy - Doba splatnosti, úročenie, vyplatenie a splácanie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru, dlžník sa zaväzuje splatiť poskytnutý mimoriadny medziúver vrátane úroku. Výška úrokovej sadzby mimoriadneho medziúveru je 6,99% p. a. ku dňu uzatvorenia tejto zmluvy. V zmysle bodu 1. tohto článku, do nasporenia polovice cieľovej sumy sa dlžník zaväzuje vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení pravidelné mesačné vklady minimálne vo výške 500,-Sk. Podľa bodu 2. tohto článku do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa dlžník zaväzuje splácať úroky z mimoriadneho medziúveru pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 583,-Sk. Čo sa týka stavebného úveru, dlžník sa zaväzuje uhradiť plnú výšku úveru vrátane úrokov vo výške 4,70% p. a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 875,-Sk.

Podľa Článku III. bod 1. zmluvy - Zabezpečenie, písomným prehlásením preberá ručiteľ v prípade, že je úver zabezpečený aj záväzkom ručiteľa, voči veriteľovi povinnosť vyplývajúcu z ručenia.

Z Článku V. zmluvy - Práva a povinnosti zmluvných strán, zmluvné strany sa zaväzujú plniť všetky záväzky vyplývajúce z tejto zmluvy a zo Všeobecných podmienok a dlžník najmä všetky splátky mimoriadneho medziúveru, resp. stavebného úveru uhradiť včas a riadne.

V zmysle Článku VI. body 2. a 3. zmluvy - Omeškanie splácania, ak je dlžník v omeškaní so splátkou, má veriteľ právo účtovať si 3% p.a. pri stavebnom úvere a 5% p.a. úrok pri mimoriadnom medziúvere z omeškania nad dohodnutú úrokovú sadzbu zo zmeškaných splátok. V prípade omeškania dlžníka s

viac ako dvoma splátkami alebo jednou splátkou po dobu dlhšiu ako 3 mesiace je veriteľ oprávnený požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti.

Podľa Článku VII. bod 1. zmluvy - Odstúpenie od zmluvy, veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru vrátane príslušenstva, ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v čl. XIX. Všeobecných podmienok.

Podľa bodu 2. písm. i) Článku VII. zmluvy, veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru aj v prípade ak dlžník nesplnil alebo porušil povinnosti vymedzené touto zmluvou alebo zabezpečovacími zmluvami.

V zmysle bodu 4 písm. a) Článku VII. zmluvy, pre mimoriadny úver platí navyše, že veriteľ môže od zmluvy o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere odstúpiť a požadovať bezodkladné vrátenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru v prípadoch uvedených v bode XIX. Všeobecných podmienok, ako aj v prípade, že dlžník je v omeškaní s dvomi pravidelnými mesačnými vkladmi na zmluvu o stavebnom sporení po dobu dlhšiu ako dva mesiace.

Podľa bodu 5. Článku VII. zmluvy, odstúpením od zmluvy nezaniká záväzok dlžníka, prípadne ručiteľa splatiť pohľadávku veriteľa vrátane jej príslušenstva.

V zmysle bodu 8. Článku VII. zmluvy, po odstúpení od zmluvy má veriteľ právo účtovať si pri stavebnom úvere 3% p.a. úrok z omeškania a pri medziúvere 5% p. a. úrok nad dohodnutú úrokovú sadzbu z celého zostatku dlhu.

V zmysle Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie Článok XIX. bod 2. písm. a), d) a i) - Porušenie zmluvných povinností a okamžitá splatnosť, stavebná sporiteľňa môže od úverovej zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie stavebného úveru v prípadoch ak je stavebný sporiteľ v omeškaní s viac než dvoma splátkami alebo jednou splátkou dlhšie ako 3 mesiace v zmysle § 506 Obchodného zákonníka, ak stavebný sporiteľ, spoludlžník alebo ručiteľ prestane splácať stavebný úver a ak stavebný sporiteľ nespĺňa dohodnuté všeobecné podmienky alebo nedodrží dohodnuté záväzky zmluvy o úvere.

Písomným odstúpením od zmluvy zo dňa 20.02.2012 spoločnosť Prvá stavebná sporiteľňa a.s. oznámila dlžníkovi, spoludlžníkovi (ako aj ručiteľovi) že napriek upozorneniam, riadne a včas neuhradil splátky a zostáva v omeškaní na účte stavebného sporenia s viac ako dvoma vkladmi po dobu dlhšiu ako dva mesiace a na účte mimoriadneho medziúveru s viac ako dvoma splátkami, čo veriteľ považoval za podstatné porušenie zmluvných podmienok a odstúpil od Zmluvy o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXXXXXX a stavebnom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.12.2005. Zároveň požiadal o okamžité splatenie poskytnutých úverových prostriedkov v lehote 7 dní od doručenia listu. Dlžná suma ku dňu 20.02.2012 bola vo výške 3.055,04 eur. Zároveň žalovaného upozornil, že ak dlh v stanovenej lehote neuhradí, pristúpi k vymáhaniu pohľadávky v zmysle platnej právnej úpravy.

Písomným podaním zo dňa 20.02.2012 spoločnosť Prvá stavebná sporiteľňa a.s. žalovanému O. L. ako ručiteľovi oznámila odstúpenie od Zmluvy o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXXXXXX a stavebnom úvere č. XXXXXXXXXXXX.

Z výpisu z úverového účtu vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 3319,39 eur, pričom mu bolo reálne poskytnutých menej, keďže suma 99,58 eur predstavovala poplatok za spracovanie úveru a suma 16,60 eur predstavovala poplatok za zmenu. Z predmetného výpisu vyplýva, že jednotlivými splátkami bola dlžníkmi uhradená suma 1.119,65 eur.

Žalovaný uviedol, že súhlasí so žalobou. Je si vedomý toho, že predmetnú zmluvu podpísal a podpísal ju ako ručiteľ. Z uvedenej sumy neuhradil nič. Vo svojej ďalšej výpovedi žalovaný uviedol, že je pravdou, že som podpísal zmluvu ako ručiteľ. Bol ručiteľom svojim rodičom, ktorý sú už obaja nebohí. Pokiaľ sa týka dlžnej sumy k tejto sa vyjadriť nevie. Poukázal na svoju zlú finančnú situáciu a žiadal, aby mu bolo umožnené uhradiť dlžnú sumu v splátkach. Žalovaný na dotaz súdu, aby ozrejmil svoje osobné, majetkové a zárobkové pomery uvádza: ja nemá žiaden príjem. Manželka poberá opatrovateľský príspevok vo výške 240,- eur. Opatruje syna. Má ešte 2 nezaopatrené, maloleté deti vo veku do 12

rokov. Ich mesačné výdavky sú okolo 150,- eur. Manželka spláca úver vo výške 21,- eur. Zvyšok ide na domácnosť, na stravu. Manželka sa stará o syna, ktorý má 16 rokov. Syn nepoberá nič. Poberajú len prídavky na deti. Býva v dome, ktorý im patrí. Iné nehnuteľnosti nevlastnia a nevlastnia ani motorové vozidlo. Je splátky, ktoré sú v jeho možnostiach sú vo výške 10,- eur.

Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 310/92 Zb. o stavebnom sporení (ďalej len „zákon o Stavebnom sporení“), stavebným sporením sa rozumie a) prijímanie vkladov od stavebných sporiteľov, alebo v prospech stavebných sporiteľov, b) poskytovanie úverov stavebným sporiteľom zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 (ďalej len "stavebný úver")

Podľa § 7 ods. 2 Zákona o stavebnom sporení, zmluva o stavebnom sporení musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, b) výšku dohodnutej sumy, na ktorú sa stavebné sporenie uzatvára (ďalej len "cieľová suma"), a podmienky, za ktorých môže byť zvýšená alebo znížená cieľová suma, c) výšku a časovú postupnosť vkladov stavebného sporiteľa, d) úrokové sadzby vkladov, e) podmienky a postup pri výplate vkladov, f) podmienky poskytnutia stavebného úveru po splnení podmienok stavebného sporenia vrátane podmienok poskytnutia stavebného úveru pri zvýšení alebo znížení cieľovej sumy, postup pri určení poradia poskytnutia stavebného úveru po splnení podmienok stavebného sporenia, ako aj podmienky a postup pri výplate vkladov, g) podmienky, za ktorých môžu byť práva zo zmluvy o stavebnom sporení rozdelené alebo zlúčené s právami z inej zmluvy o stavebnom sporení, h) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom sporení, i) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom sporení, j) vyhlásenie stavebného sporiteľa o uplatnení alebo neuplatnení nároku na poskytnutie štátnej prémie v rámci tejto zmluvy.

Podľa § 7 ods. 3 Zákona o stavebnom sporení, zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, b) úrokovú sadzbu stavebného úveru, c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru, d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru, e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom úvere, f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716),

Podľa § 324 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, záväzok zanikne, ak sa veriteľovi plní včas a riadne. Záväzok zaniká tiež neskorým plnením dlžníka, ibaže pred týmto plnením záväzok už zanikol odstúpením veriteľa od zmluvy.

Podľa § 344 Obchodného zákonníka, od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.

Podľa § 345 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak omeškanie dlžníka (§ 365) alebo veriteľa (§ 370) znamená podstatné porušenie jeho zmluvnej povinnosti, je druhá strana oprávnená od zmluvy odstúpiť, ak to oznámi strane v omeškaní bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o tomto porušení dozvedela.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 501 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, veriteľ je povinný dlžníkovi peňažné prostriedky poskytnúť, ak ho o to dlžník v súlade so zmluvou požiadal, a to v dobe určenej v požiadavke, inak bez zbytočného odkladu. Ak zmluva určuje, že úver možno použiť iba na určitý účel, môže veriteľ obmedziť

poskytnutie peňažných prostriedkov iba na plnenie záväzkov dlžníka prevzatých v súvislosti s týmto účelom.

Podľa § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

V zmysle § 303 Obchodného zákonníka, kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

Veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nesplnil svoj splatný záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nesplní, najmä pri vyhlásení konkurzu (§ 306 ods. 1 Obchodného zákonníka).

V zmysle § 546 Občianskeho zákonníka dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením.

Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

Ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nesplnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval (§ 548 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v rozhodnom období, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré

a) je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby,

b) môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lesť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 365 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a v čas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania pri posúdení pôvodného záväzkové vzťahu ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, kde sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi žalobcom a dlžníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany

spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SAA Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatórnosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Aj napriek tomu, že ide o úverovú zmluvu, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ako už súd uviedol vyššie, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ a odporcovia ako spotrebiteľa, pričom obsah zmluvy bol daný predchodcom navrhovateľa bez možnosti odporcov prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka vrátane ustanovení o premlčaní, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že je nesporné, že medzi žalobcom a dlžníkom, spoludlžníkom a žalovaným ako ručiteľom došlo k uzavretiu Zmluvy o stavebnom úvere a Zmluvy o mimoriadnom medziúvere, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi mimoriadny medziúver vo výške

3.319,39 eur. Úver dlžník čerpal. Do pridelenia cieľovej sumy, ktorá vyplýva zo Zmluvy o stavebnom sporení, sa dlžníci zaviazali pravidelne mesačne splácať 6,99% p.a. úrok z mimoriadneho medziúveru pravidelnými mesačnými vkladmi v minimálnej výške 19,35 eur a do nasporenia 40 % cieľovej sumy o stavebnom sporení sa dlžník a spoludlžník zaviazali vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení pravidelné mesačné vklady v minimálnej výške 500,- Sk, t.j. 16,60 eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa dlžník a spoludlžník zaviazali splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,70 % p.a. v pravidelných mesačných splátkach vo výške 875,- Sk, t.j. 29,04 eur. V dôsledku neplnenia svojich povinností, vyplývajúcich z jednotlivých zmlúv veriteľ, žalobca listom zo dňa 20.02.2012 odstúpil od Zmluvy o úvere a vyzval dlžníka a spoludlžníka na okamžité vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov. Rovnaké podanie bolo zaslané aj žalovanému ako ručiteľovi. Keďže dňa 20.02.2012 veriteľ, žalobca od zmluvy odstúpil, vznikla dlžníkovi a spoludlžníkovi povinnosť poskytnuté finančné prostriedky vrátiť. Do odstúpenia od zmluvy došlo k úhradám zo strany dlžníka a spoludlžníka v celkovej výške 1.119,65 eur.

Žalovaný vyššie uvedené zmluvu podpísal ako ručiteľ. Aj napriek uvedenému a vydané exekučnému titulu voči dlžníkom súd posudzoval celý pôvodný záväzkový vzťah a vychádzal v zmysle citovaných zákonných ustanovení z toho, že ide o spotrebiteľskú zmluvu aj napriek tomu, že bola uzavretá podľa Obchodného zákonníka ako je to v nej uvedené. Odstúpenie od zmluvy, ktoré bolo v danom prípade vykonané zo strany pôvodného veriteľa posudzoval súd tiež podľa príslušných ustanovení OZ.

Podľa § 48 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa Občianskeho zákonníka sa zmluva zrušuje s účinkami od začiatku (ex tunc, § 48 ods. 2) a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bezodôvodné obohatenie, náhrada škody). Účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia (§ 457 OZ).

Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré na rozdiel od ustanovení Občianskeho zákonníka zaväzujú spotrebiteľa nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka, evidentne zhoršujú jeho postavenie. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa vrátane platenia úrokov napriek ich zrušeniu popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Inými slovami povedané dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmluvy dohodnutej medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku.

Nemožno prehliadnuť ani to, že je to dodávateľ, kto naformuloval zmluvu (štandardná typová zmluva) a dobrovoľne sa rozhodol využiť ustanovenie zmluvy o odstúpení, aj keď existujú iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia s účinkami od momentu jej uzavretia (napr. výpoveď, strata výhody splátok).

Ustanovenie čl. VII zmluvných podmienok, podľa ktorého má spotrebiteľ plniť zmluvné povinnosti aj napriek odstúpeniu od zmluvy je upravené pre žalovaných nevýhodnejšie oproti úprave v § 48 v spojení s § 54 ods. 1, 5 a § 457 OZ.

Podľa čl. VII. zmluvy bod 1 „veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru vrátane príslušenstva, ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v čl. XIX. Všeobecných podmienok.“

Podľa čl. VII. zmluvy bod 6 „odstúpením od tejto zmluvy nezaničí ani právo veriteľa požadovať zmluvne dohodnuté úroky až do zaplatenia celej pohľadávky.

Podľa čl. VII. zmluvy bod 10 „v prípade odstúpenia od tejto zmluvy sa splatná istina, nezaplatené úroky a poplatky zúčtujú do jednej sumy, ktorá sa ďalej úročí v súlade s bodom 8. čl. VII. tejto zmluvy.

Ako vyplýva zo znenia zmluvnej podmienky o odstúpení, táto zmluvná podmienka nie je vyvážená a naopak spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Navyše je nejasná a nezrozumiteľná v kontexte s ostatnými zmluvnými podmienkami a objektívne zhoršuje

postavenie žalovaných spotrebiteľov. Slovom zákona (§ 54 ods. 1 OZ) ide o „odchýlenie sa v neprospech spotrebiteľa“, ktoré jednostranne zvyhodňuje iba veriteľa, zachováva všetky jeho práva. Veriteľ pritom nielenže zmluvu vytvoril, ale aj právny úkon odstúpenia naplnil, aj keď mal na výber iné inštitúty súkromného práva.

Rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami vo výške 3.319,39 eur a úhradami zo strany dlžníka a spoludlžníka v sume 1.119,65 eur predstavuje sumu 2.199,74 eur.

Súd mal v zmysle vyššie uvedeného za preukázaný nárok na zaplatenie istiny v sume 2.199,74 eur, teda rozdielu medzi výškou úveru a úhradami, ktoré súd započítal len na istinu. Započítanie úhrad dlžníkov veriteľom na iné považoval súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V časti vo výške 2.199,74 eur považoval súd žalobu za dôvodnú a preto jej vyhovel. Žalobu v prevyšujúcej časti čo sa týka istiny ako nedôvodnú zamietol.

Dôvodom zamietnutia časti istiny prevyšujúcej sumu 2.199,74 eur je tá skutočnosť, že z výpisu z účtu vyplýva, že pôvodný veriteľ si pri vyčíslňovaní dlžnej sumy účtoval aj úroky, rôzne poplatky, pričom tak ako je to vyššie uvedené takéto započítaval úhrady od dlžníkov prednostne nie na istinu, čo je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože jednoznačne znevýhodňuje spotrebiteľa.

Keďže však bolo preukázané, že žalovaný zmluvu podpísal ako ručiteľ, teda ide o iné postavenie než aké má samotný dlžník túto skutočnosť zohľadnil tak ako je to uvedené vo výroku. Pôvodný dlžníka spoludlžník sú už nebohí.

Pokiaľ sa týka nároku žalobcu na zaplatenie riadnych úrokov vo výške 6,99 % , ktoré boli vyčíslené do žalovanej sumy v tejto časti považoval žalobný návrh na nedôvodný a preto ho zamietol pretože došlo k odstúpeniu od zmluvy.

Bolo preukázané, že došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy v dôsledku čoho sa zmluva od začiatku zrušila a zanikajú všetky práva a povinnosti.

Podľa § 48 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Podľa Občianskeho zákonníka sa zmluva zrušuje s účinkami od začiatku (ex tunc, § 48 ods. 2) a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy, teda ja nejaká dohoda o úrokoch. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bez dôvodné obohatenie, náhrada škody). Účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia (§ 457 OZ). Na toto plnenie súd žalovaného zaviazal.

Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré na rozdiel od ustanovení Občianskeho zákonníka zavádzajú spotrebiteľa nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka, evidentne zhoršujú jeho postavenie. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa vrátane platenia úrokov napriek ich zrušeniu popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Inými slovami povedané dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmluvy dohodnutej medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku.

Z ustanovení § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom § 3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalovaný ako ručiteľ svoj peňažný záväzok riadne a včas neplnil a dostal sa s jeho plnením do omeškania. Navrhovateľ žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 11,99 ročne z dlžnej sumy 2.982,37 od 01.04.2012 do 30.04.2012 v sume 29,35 eur, vyčíslený a od 01.05.2012 do zaplatenia vo výške 11,99 % ročne.

Na predmetnú zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere sa v zmysle § 1 ods. 1 písm. a) zákona NR SR č. 285/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov nevzťahuje tento zákon, no súd je toho názoru, že žalovanému má byť pri posúdení výšky žiadaných úrokov z omeškania poskytnutá ochrana v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a následne citovaného ustanovenia § 517 a nariadenia vlády a teda, že žalobcovi vznikol nárok na zákonný úrok z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Vzhľadom na vyššie uvedené závery, keďže nepochybne ide v danom prípade o spotrebiteľskú zmluvu, ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavuje korektív pre použitie ustanovení Obchodného zákonníka a to aj napriek charakteru úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu. Uvedené znamená, že Obchodný zákonník možno v prípade spotrebiteľskej zmluvy aplikovať iba tam, kde nenarazí na obmedzenia vyplývajúce z Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ ide o dohodu o výške úrokov z omeškania je potrebné uviesť, že s poukazom na ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Na úrok z omeškania zo spotrebiteľskej zmluvy sa teda musia vzťahovať ustanovenia občiansko-právneho predpisu. Ak sa teda žalobca domáha zaplatenia úrokov z omeškania z dlžnej sumy nad sumu 8,75 % ročne (chce 11,99%), je súd toho názoru, že návrhu žalobcu nemožno v tejto časti v celom rozsahu vyhovieť. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/77/2011 zo dňa 17.05.2012.

Vzhľadom na skutočnosť, že sankčný úrok vo výške 5% z dlžnej sumy má charakter úroku pre prípad omeškania, teda je sankciou za omeškanie dlžníka - spotrebiteľa, súd je toho názoru, že priznaním tohto sankčného úroku z omeškania, by došlo k zvýšeniu úrokovej sadzby úroku z omeškania nad zákonnú sadzbu, teda akoby došlo k priznaniu úroku z omeškania z dlžnej sumy v rozpore s ust. §517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Súd mal za preukázané, že v danej právnej veci sa jedná o právny vzťah na základe typovej zmluvy, pri ktorej uzatváraní bol žalovaný v postavení spotrebiteľa. Aplikujúc právnu úpravu citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, súd posúdil obsah zmluvy vrátane a dospel k záveru, že dohoda o výške úrokov z omeškania v zmysle § 269 Obchodného zákonníka je v rozpore s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Teda takáto dohoda spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného, teda v neprospech spotrebiteľa a na škodu spotrebiteľa založila nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Takéto dojednanie v tomto prípade znamenalo zvýhodnenie veriteľa na úkor spotrebiteľa (úrok z omeškania vo výške 11,99 % namiesto úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne podľa Občianskeho zákonníka) a naopak bezdôvodné zhoršenie postavenia spotrebiteľa.

Nakoľko v danej právnej veci sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, preto je za účelom ochrany spotrebiteľa výhodnejšie použitie a aplikácia ustanovení § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. v časti týkajúcej sa výšky úrokov z omeškania s plnením peňažného záväzku. Podľa zistenia súdu výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku (ku dňu dokedy mal žalovaný uhradiť dlh v zmysel oznámenia o odstúpení od zmluvy), bola 1,5 %, k uvedenému dňu výška úroku z omeškania bola 8,75 % ročne (8 % + 0,75 %).

Preto súd v súlade s uvedenými skutočnosťami priznal navrhovateľovi nárok na úrok z omeškania iba v zákonnej výške tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia a to od 01.04.2012 zo sumy ktorý mu priznal a uznal ako dôvodnú, t.j. zo sumy 2.199,74 eur, kedy bol žalovaný preukázateľne v omeškaní. V zmysle oznámenia o odstúpení zo dňa 20.2.2012 mal dlžnú sumu uhradiť do 5 dní od doručenia listu, ktorý si spoludlžník a ručiteľ prevzal dňa 24.02.2012. Vo zvyšnej časti návrh žalobcu ohľadom úrokov z omeškania ako nedôvodný zamietol.

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, tak ako to súd konštatoval vyššie, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie.

Zároveň súd povolil vzhľadom na jeho nepriaznivú situáciu uhradiť dlžnú sumu v primeraných splátkach, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

V danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V predmetnej veci mal po prepočte pomeru úspechu a neúspechu žalobca úspech vo výške 73 % a žalovaný vo výške 27%. Úspešnejšiemu žalobcovi tak vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 73-27, t.j. 46 % po odrátaní úspechu žalobcu od jeho úspechu). Trovy konania u žalobcu pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku v sume 179 eur, pričom 46 % zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 82,34 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.